

Košík čelil dětským „Proč?“ aneb Výjimečná bioškola na výjimečném ekostatku

Takovou záplavu strakatých „broučků“ zde nezažili! Postihla předposlední červnovou středu stále známější ovčí statek ve vsi Košík na Nymbursku. Škodu ale nenapáchala. Na 50 dětí z mateřské školky Landie v Říčanech sem nepřišlo náhodou. V mateřince capartům připravují obědy i svačinky už výhradně z biopotravin. A tak je jako součást projektu Bioškoly, jehož se Landie účastní, čekal výlet právě na příkladný ekostatek, kde se BIO rodí. Není přece nad přímý zážitek...

Děti s učitelkami se octly v hájemství podnikatelky **Dagmar Havlové**, která si zde splnila sen: vytvořit ekologické hospodářství se vším navazujícím, co k němu má patřit. Vztah ke snahám, které mají ve znaku BIO, ale měla už dlouho. Kdysi poskytla rodinný pozemek v Praze na Barrandovských terasách ke stavbě solárního ekopavilonu, kde se kromě ekoeenergetické osvěty zrodila a po 10 let rozvíjela tradice našeho nejstaršího biojarmarku ekofarem (než ho po zániku pavilonu přesadila Liga

ekologických alternativ do Toulcova dvora v Praze 10).

Poctivý popis statku Košík i zajímavý příběh jeho budování však ponechme na jindy a jako závdavek si zde dopřejme fotovizitku těch jeho zajímavostí, jimž nejvíce patřila ona *Proč?* a *Jak to?* zvidavých předškoláků.

Hned u stěny stylové chalupy, vykouzlené i s pokojíky pro hosty ze zchátralé stodoly v těsně sousedící Tuchomi, zvěděli caparti od majitelky, původem Slovenky, že bylinkovou zahrádku (1) musí kuchaři mít při ruce, aby cesta ze záhonku

2

4

1

3

na talíř byla co nejkratší. Tra-
diční jídla ze zdejšího ovčího
sýra i jehněčí pečeně, klasické
halušky nevyjímaje, jsou v této
kolibě (2) s restaurací, tou nej-
ideálnější koncovkou pro pro-
dukty farmy.

Prvním, trochu netypickým,
„zvířátkem“ farmy, s nímž se
mrňata setkala, byl populární
divočák Chrochtík (3), který
ochotně pózuje za rohlík. Jeho
zakrslé příbuzné, getingenská
prasátka (4), si na rozdíl od ně-
ho mohly děti i pohladit. Stejně
jako oslíka Davida (5), který si-
ce nezahýkal, jak to zvučně
umí, ale za to s chutí schroupal
každý podaný trs či vyčouchlou
ředkvičku.

Jsmé ale na statku, kde se
vše hlavní točí kolem oveček.
S více než 400hlavým stádem
(s 12 kozenkami) na pastvě za
ohradníkem se sice malí hosté
mohou poznat jen zdáli, ale
i pár romanovek plujících na

černých nožkách jako šedé ob-
láčky, se všem moc líbí - než
utečou do klidu pod keře (6).
A tak je při další prohlídce čas
na poučení, co vše tu lze ochut-
nat z jejich mléka.

5

6

7

8

9

18. BIOJARMARK v Praze čeká opět na 50 prodejců!

Že byste se s produkty Košíku rovněž
rádi seznámili?
Stačí tužka v kalendáři a nezapomenout!
I z hospodářství Košík přislíbili účast na již

18. BIOJARMARKU EKOSTATKŮ A DOŽÍNKOVÝCH SLAVNOSTECH ve dnech 16. a 17. září (pátek odpoledne a celá sobota)

I letos lze na tomto největším (a jediném
dvoudenním!) tuzemském biojarmarku očeká-
vat na půl stovky bioprodejců z Čech i Moravy.
Již na konci června jich byla přihlášena polovi-
na (další zájemci by tak vzhledem k prostoru
neměli váhat!). V bohatém doprovodném pro-
gramu pro děti, dospělé i rodinky by tentokrát
– právě díky inspiraci z Košíku – neměla chy-
bět spontánně vytvořená fotovystava „šťast-
ných zvířat“ z našich ekofarem. Organizátoři
proto uvítají, dovezou-li všichni hospodáři
„portréty“ zvířecího osazenstva svých statků...

Podrobnosti k programu i přihláškám na
www.biopotraviny.info
a www.toulcuvdvur.cz

„Víte tře-
ba co je to-
to,“ ptá se hos-
titelka klubka
mrňat, když
otevře udírnou
a nechá je há-

dat, co že to v dýmu visí na špa-
gátcích... „Hrušky!“ – hádají.
Pravé oštěpky městská droboť
samozřejmě ještě nikdy nevidě-
la. (7) „Tak jeden ochutnáte,
že?“ – Sborové anóóó, coby od-
pověď ale hned zaniká v zaníce-

10

ném švitoření u kotců s dvacítkou
králíků (8). Ušáky dnes
děcka znají spíše z omalovánky
než od babiček.

Nebývale pestrou škálu živého
inventáře statku pak říčanskému
potěru v paměti ještě zafixuje
krmení kaprů chlebem (9) v idy-
lickém rybníčku a v ohradce
vedle i poloochočená lištička Li-
ši vyukukující ze svého soudku.

To už ale zbýval čas na polév-
ku v dřevěnce penzionu (10)
prokládanou vzájemným líčením
tolika dojmů... A cestou domů
z hospodářství, jež by ve znaku
mohlo mít vedle košíku s jehňaty
i svéráznou dřevěnou věž
u chaloupky majitelů (11), pak
mohlo dojít i na chutnání v ní
koupených sýrových dobrot...

Doma bude co vyprávět.
A vjemy a pocity se jistě budou
dlouho vracet. Třeba když ve
školce (v této, ale i v dalších,
jimž projekt Bioškoly exkurze na
ekofarmy nabízí) nad talíři
s chutnými biopotravinami učitelky
připomenou: „To vše je od
těch ekozemědělců, kteří kama-
radí s přírodou i zvířátky...“

KAREL MERHAUT

FOTO: autor (1, 2, 4, 6, 7, 9)
a Adéla Kantůrková
(5, 6, 8, 10, 11)

11